

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.292

Dosar nr...../1/2017

Ședința publică din 2 aprilie 2018

Pe rol cererea de revizuire formulată de revizuentul **G.** împotriva deciziei penale nr.273 din data de 27 ianuarie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr...../57/2008.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a lipsit revizuentul **G.**, pentru care a răspuns apărător ales, avocat **F.**

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat că a fost atașat dosarul nr...../57/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, în care a fost pronunțată hotărârea atacată.

Înalta Curte a subliniat o chestiune prealabilă, legată de împrejurarea că dispozițiile art.465 din Codul de procedură penală reglementează o cale specială de revizuire, respectiv revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, iar aceste dispoziții legale nu fac trimitere la prevederile art.459 din Codul de procedură penală, care reglementează admisibilitatea în principiu a cererilor de revizuire formulate împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele naționale.

În atare condiții, a pus în discuția părților dacă, în raport cu procedura specială a revizuirii în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, se mai impune parcurgerea etapei intermediare a admisibilității în principiu a cererii de revizuire.

Apărătorul ales al revizuentului **G.** și reprezentantul Ministerului Public au apreciat că nu se impune parcurgerea etapei intermediare privind admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire ce formează obiectul prezentei cauze.

În continuare, având cuvântul pe fondul cererii de revizuire, apărătorul ales al revizuentului **G.** a formulat concluzii de admitere a acestei cereri, având în vedere faptul că, prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 noiembrie 2016, pronunțată în cauza *Gutău contra României*, s-a constatat că, prin hotărârea de condamnare a revizuentului, au fost încălcate dispozițiile art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, constând, în esență, în limitarea în mod considerabil a dreptului la apărare și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

În acest context, a învederat că cererea formulată de revizuent se fundamentează pe dispozițiile art.465 alin.1 și următoarele din Codul de procedură penală, solicitând, în temeiul art.465 alin.11 lit.b Cod procedură penală, admiterea cererii de revizuire, rejudecarea cauzei și readministrarea probelor la care se face referire în hotărârea din 8 noiembrie 2016 a Curții Europene a Drepturilor Omului.

La interpelarea Înaltei Curți, *apărătorul ales al revizuentului* a arătat că nu s-a mai formulat anterior o cerere de revizuire întemeiată pe aceleași motive.

Reprezentantul Ministerului Public a formulat, în conformitate cu dispozițiile art.465 alin.11 lit.b Cod procedură penală, concluzii de admitere a cererii de revizuire și de trimitere a cauzei spre rejudecarea recursului la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție. A arătat că, în raport cu decizia nr.2/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, urmează ca instanța, în calea de atac a recursului, să dispună readministrarea probei testimoniale în baza căreia s-a pronunțat hotărârea de condamnare a revizuentului.

ÎNALTA CURTE,

Deliberând asupra cererii de revizuire de față,

În baza actelor și lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin *rechizitoriul nr...../P/2006 din 27 iulie 2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției*, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpaților **G.**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și **D.**, pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.1 Cod penal și art.6 din Legea nr.78/2000.

În fapt, s-a reținut că inculpatul **G.**, în calitate de primar al municipiului, a pretins, în perioada aprilie - iulie 2006, de la denunțatorul **P.**, atât direct, cât și prin intermediul inculpatului **D.**, suma de 50.000 euro, redusă ulterior la 40.000 euro, în scopul îndeplinirii unui act ce intra în sfera atribuțiilor sale de serviciu, respectiv emiterea unui certificat de urbanism în condițiile solicitate de persoana interesată, iar în sarcina inculpatului **D.** s-a reținut că, în calitate de viceprimar al municipiului, în perioada aprilie - iulie 2006, l-a ajutat pe inculpatul **G.** să pretindă de la numitul **P.** suma de 50.000 euro, redusă ulterior la 40.000 euro, în scopul îndeplinirii unui act ce intra în sfera atribuțiilor de serviciu ale autorului infracțiunii, respectiv emiterea unui certificat de urbanism în condițiile solicitate de persoana interesată, primind pentru sine și pentru autorul infracțiunii suma totală de 25.000 euro.

Prin *sentința penală nr.182 din 18 iunie 2007, pronunțată în dosarul nr...../90/2006, Tribunalul Alba*, în baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală, raportat la art.10 lit.a din același cod, a dispus achitarea inculpatului **G.** (...) pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, iar în baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală, raportat la art.10 lit.d din același cod, a dispus achitarea inculpatului **D.** (...) pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, prin înlăturarea dispozițiilor art.26 Cod penal.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, prin coroborarea probelor administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și nemijlocit în cursul judecății, se relevă o altă situație de fapt decât cea avută în vedere de procuror la momentul trimiterii în judecată a inculpaților.

Astfel, instanța de fond a reținut că martorul P. „avea intenția” de a obține în perspectivă un certificat de urbanism pentru terenul din, aspect despre care știau doar inculpatul D. și martorul T. (angajat al SC R. SA), care i-a adus inculpatului D. contractul de vânzare - cumpărare cu privire la teren.

A mai reținut că, din înregistrările audio - video, care relevă dialogul dintre denunțator și inculpatul G. din data de 6 iulie 2006, rezultă refuzul categoric al celui din urmă la tentativa denunțatorului P. de a oferi mită, refuz accentuat prin semnul exclamării, după cuvântul „NU”, rostit de către acesta.

În condițiile în care mita urma să fie dată pentru terenul din, nu a putut fi explicată descrierea din starea de fapt din actul de acuzare, referitoare la înțelegerea prealabilă cu privire la nemulțumirea denunțatorului că nu a obținut certificatul de urbanism pentru imobilul din și pentru care era depusă întreaga documentație pentru obținerea certificatului de urbanism.

De asemenea, prima instanță a stabilit că sunt lipsite de credibilitate declarațiile denunțatorului și că rezultă intenția de răzbunare a acestuia față de inculpatul G., prin intermediul coinculpatului D., cu care era prieten. De altfel, instanța de fond a considerat că denunțatorul s-a folosit de inculpatul D. pentru că nu a reușit să-l mituiască pe inculpatul G. atunci când a fost în audiență și i-a lăsat pe birou un plic cu bani, întrucât inculpatul i-a cerut să ia plicul și să plece, altfel va anunța organele de pază.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba Iulia, criticând soluția instanței de fond atât sub aspectul nelegalității, cât și al netemeinicii.

Prin decizia penală nr.179/A din 10 decembrie 2007, pronunțată în dosarul nr...../90/2006, Curtea de Apel Alba Iulia – Secția Penală a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba Iulia, a desființat sentința penală nr.182 din 18 iunie 2007, pronunțată în dosarul nr...../90/2006 și a dispus rejudecarea cauzei de către Tribunalul Alba.

Împotriva deciziei penale nr.179/A din 10 decembrie 2007, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția Penală în dosarul nr...../90/2006 au declarat recurs inculpații.

Prin decizia penală nr.1159 din 28 martie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr...../90/2006, au fost admise recursurile declarate de inculpații G. și D. împotriva deciziei penale nr.179/A din 10 decembrie 2007 a Curții de Apel Alba Iulia – Secția Penală, a fost casată decizia penală atacată și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Alba Iulia, pentru soluționarea pe fond a apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba Iulia împotriva sentinței penale nr.182 din 18 iunie 2007 a Tribunalului Alba.

Cauza a fost reînregistrată la Curtea de Apel Alba Iulia – Secția Penală sub nr...../57/2008, iar în cursul rejudecării apelului, prin încheierea nr.1876 din data de 28 octombrie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr...../1/2008, a fost admisă cererea formulată de

inculpatul G. și s-a dispus strămutarea judecării cauzei de la Curtea de Apel Alba Iulia, la Curtea de Apel Constanța, menținându-se actele îndeplinite.

Prin decizia penală nr.39/P din 10 aprilie 2009, pronunțată în dosarul nr...../57/2008, Curtea de Apel Constanța – Secția Penală și pentru Cauze Penale cu Minori și de Familie a dispus respingerea, ca nefondat, a apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba Iulia împotriva sentinței penale nr.182 din 18 iunie 2007, pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr...../90/2006, privind pe inculpații G. și D..

Împotriva deciziei penale menționate mai sus a declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța, care a criticat greșita achitare a celor doi inculpați, apreciind că, în cauză, este incident cazul de casare prevăzut de art.385⁹ pct.18 Cod procedură penală.

Prin decizia penală nr.273 din data de 27 ianuarie 2010, pronunțată în dosarul nr...../57/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța împotriva deciziei penale nr.39/P din 10 aprilie 2009 a Curții de Apel Constanța – Secția Penală și pentru Cauze Penale cu Minori și de Familie, a casat decizia penală sus menționată și sentința penală nr.182 din 18 iunie 2007, pronunțată de Tribunalul Alba – Secția Penală și, în rejudecare, a condamnat pe inculpatul G. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, la o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c Cod penal, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

De asemenea, a condamnat pe inculpatul D. pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.1 Cod penal combinat cu art.6 din Legea nr.78/2000, la o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c Cod penal, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

A aplicat inculpaților pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

În temeiul art.350 alin.1 Cod procedură penală, a revocat măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, prevăzută de art.145¹ Cod procedură penală, dispusă față de ambii inculpați prin decizia penală nr.669 din 10 noiembrie 2006 a Curții de Apel Alba Iulia, în dosarul nr...../57/2006.

Conform art.88 alin.1 Cod penal, a dedus din pedepsele aplicate inculpaților durata reținerii și arestării preventive a acestora, după cum urmează:

- pentru inculpatul G., reținerea din data de 7 iulie 2006 și arestarea preventivă de la 11 iulie 2006 până la 10 noiembrie 2006;*
- pentru inculpatul D., reținerea și arestarea preventivă de la 7 iulie 2006 până la 10 noiembrie 2006.*

Potrivit dispozițiilor art.255 alin.5 Cod penal, a obligat inculpații la restituirea către denunțatorul P. a echivalentului în lei a sumei de 5.000 Euro, calculat la cursul BNR de la momentul efectuării plății.

A menținut măsura sechestrului asigurător luată în cursul urmăririi penale prin Ordonanța din 25 iulie 2006 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției (filele 224-225 dosar u.p.), cu privire la terenul intravilan în suprafață totală de 805,68 m.p., cu destinație pentru construcție, situat în ..., proprietatea inculpatului D..

Potrivit art.189-191 Cod procedură penală, a obligat inculpații D. și G. la plata sumelor de câte 1.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, pentru judecata în fața primei instanțe.

Sumele de câte 75 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, s-au plătit din fondul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, cu majoritate, a reținut aceeași situație de fapt avută în vedere de către procuror prin actul de sesizare a instanței.

La data de 14 decembrie 2017, G. a formulat cerere de revizuire împotriva deciziei penale nr.273 din 27 ianuarie 2010, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr...../57/2008 (întemeiată pe dispozițiile art.465 alin.1 și următoarele din Codul de procedură penală), cerere ce a fost înregistrată pe rolul Secției Penale a Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 18 decembrie 2017, sub nr...../1/2017.

În argumentarea cererii de revizuire, revizuentul a arătat că, prin Hotărârea din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României nr.755 din data de 21 septembrie 2017, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că, prin condamnarea sa pentru infracțiunea de luare de mită prin decizia penală nr.273 din 27 ianuarie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr...../57/2008, fără audierea martorilor, în condițiile în care instanțele inferioare au reținut că nu erau întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, au fost încălcate prevederile art.6 paragraful 1 din Convenție.

În motivarea acestei hotărâri, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior, procedura în fața instanței de recurs era o procedură completă, care urma aceleași reguli ca o procedură pe fond și că instanța de recurs putea fie să confirme achitarea pronunțată de instanța inferioară, fie să declare persoana în cauză vinovată, după o apreciere completă a chestiunii vinovăției sau nevinovăției acesteia, administrând, după caz, noi mijloace de probă.

Analizând cererea de revizuire formulată de revizuentul G., Înalta Curte reține că, potrivit dispozițiilor art.465 alin.1 Cod procedură penală, hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol, ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamanți, pot fi supuse revizuirii, dacă vreuna dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta *continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.*

În speță, se constată că, prin Hotărârea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în *cauza Gutău împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României nr.755 din data de 21 septembrie 2017, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, prin condamnarea revizuentului de către instanța de recurs, fără audierea martorilor care figurau în dosar, în condițiile în care celelalte instanțe, de fond și de apel, au dispus achitarea sa, a fost încălcat dreptul revizuentului la un proces echitabil.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că Tribunalul Alba și Curtea de Apel Alba Iulia au considerat că înscrisurile aflate la dosar, inclusiv declarațiile mai multor martori, justificau achitarea reclamantului. De asemenea, a arătat că, la momentul pronunțării soluției de condamnare, Înalta Curte nu dispunea de nicio informație nouă pentru a înlocui achitarea acestuia cu o condamnare penală pentru luare de mită și că hotărârea instanței supreme s-a întemeiat exclusiv pe documentele aflate la dosar, implicit pe declarațiile scrise, obținute în etapa de investigare și pe procesele-verbale întocmite de tribunal, care conțineau declarațiile martorilor. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că Înalta Curte și-a bazat în mod decisiv condamnarea reclamantului pentru luare de mită, între altele, pe declarațiile martorilor audiați în fața instanțelor inferioare, fără a proceda la reaudierea martorilor în cauză.

În considerarea celor menționate anterior, Înalta Curte apreciază că, în cauză, sunt incidente prevederile art.465 alin.1 Cod procedură penală, consecințele încălcării dreptului la un proces echitabil neputând fi remediate decât prin revizuirea hotărârii prin care s-a dispus condamnarea revizuentului.

De asemenea, instanța mai reține că prezenta cerere de revizuire a fost formulată de revizuent în termenul prevăzut de art.465 alin.4 Cod procedură penală, respectiv în termen de 3 luni de la data publicării hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în Monitorul Oficial al României, cererea de revizuire fiind formulată la data de 14 decembrie 2017, iar Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 21 septembrie 2017).

Totodată, se reține că, prin Decizia nr.2/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a stabilit că, în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art.465 din Codul de procedură penală, în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultimă instanță soluționându-se recursul procurorului, calea de atac este recursul în forma și reglementarea prevăzută de lege la data judecării recursului inițial.

Față de considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art.465 alin.11 lit.b Cod procedură penală, va admite cererea de revizuire formulată de revizuentul G. împotriva deciziei penale nr.273 din data de 27 ianuarie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr...../57/2008.

Va desființa decizia penală, numai cu privire la revizuentul G. și va dispune rejudecarea cauzei de către instanța de recurs.

În vederea rejudecării cauzei, va fixa termen la data de 14 mai 2018, cu citarea părților.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

În temeiul art.465 alin.11 lit.b Cod procedură penală, admite cererea de revizuire formulată de revizuentul G. împotriva deciziei penale nr.273 din data de 27 ianuarie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr..../57/2008.

Desființează decizia penală, numai cu privire la revizuentul G. și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de recurs.

Fixează termen la data de 14 mai 2018, cu citarea părților.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 2 aprilie 2018.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO